

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 34

24. srpna 2008

Cena: 6 Kč

SNĚMOVNÍ VÝBORY SE PŘIPRAVUJÍ NA ŠESTÉ ZASEDÁNÍ VIII. SNĚMU

Při 5. zasedání VIII. sněmu bylo přijato usnesení, že sněmovní výbory mají dvakrát do roka podávat zprávu o své činnosti v církevním tisku. Přinášíme proto přehled práce výborů od posledního zasedání sněmu.

Naukový výbor – věroučná sekce, který vede biskup ThDr. Petr Šandera, zasedal 10. června. Na tomto jednání se členové zabývali především dotazem liturgického výboru a domluvili si dvoudenní setkání k práci na Stručném komentáři k Základům víry a Službě církve, vyjádření se k Agendě (3. díl) a k dokumentu z Porvo.

Naukový výbor – historická sekce pod vedením PhDr. Bohdana Kaňáka již svůj úkol sněmem jím daný splnil. Ale i nadále, pokud je potřeba, se vyjadřuje k materiálům. Někteří členové výboru chtějí připravit bibliografii významných osobností naší církve. Manželé Koblrovi vytvořili dokument Výběr křesťanských výročí z dějin církve a tradice ČČSH, který je určen k připomínkám.

Sociálně-etický výbor (vede biskupka Mgr. Jana Šilerová) pracuje na dokumentu Slovo Církve československé husitské k sociální etice. V současné době se dopracovávají poslední kapitoly, které si členové mezi sebou rozdělili.

Liturgický výbor dokončuje práci na 3. dílu Agendy. Pod vedením předsedy em. patriarchy Josefa Špaka tento výbor zasedal od posledního zasedání sněmu již třikrát. Také vzal na sebe úkol I. odboru - naukového a pro liturgický rok 2008-9 vypracovává Kazatelský plán, téma Liturgie podle návrhu Františka Moce. O vý-

běr písní, stylistické a redakční úpravy se stará především PaedDr. Zdeněk Kovalčík, náhodský farář.

Pastoračně-výchovný výbor vede biskup Štěpán Klásek. Úkolem výboru je vypracovat Pravidla liturgické a svátostné služby v ČČSH. V současné době předseda shromažďuje materiál, na podzim se bude elektronicky zpracovávat a bude poskytnut k celocírkevní diskusi.

Ekumenicko-zahraniční výbor se již od posledního zasedání sněmu sešel dvakrát. Největší důraz kladla předsedkyně Mgr. Hana Tonzarová na dokončení dokumentu ČČSH ve vztahu k ekumeně. Tento dokument je rozdělen na dvě hlavní části a přílohy. Členové výboru jsou také vždy aktuálně informováni o dění v ekumeně a práci VIII. odboru – pro vnější vztahy.

Legislativně-právní výbor od 5. zasedání VIII. sněmu vede JUDr. Dana Kořínková. Výbor se sešel 4. června. Jeho hlavním úkolem je práce na novelizaci Kárného řádu a revizi řádů. Je vytvořen seznam jednacích řádů, směrnic, statutů a je nutné dopracovat nebo novelizovat ty, které ještě nejsou. Další jednání výboru se plánuje na podzim.

Ekonomický výbor má za úkol dopracovávat směrnice, které budou připraveny pro jednání Církevního zastupitelstva. Novelizace Ústavy na 5. zasedání VIII. sněmu způsobila i změnu ve vedení výboru. Předsednictvem sněmu byl vedením výboru pověřen Mgr. Radek Zapletal.

Výbory naukový a legislativně-právní podle Jednacího řádu VIII. sněmu se mají kromě úkolu daného sně-

Po bohoslužbách v náboženské obci Most

mem vyjadřovat ke všem předlohám a návrhům pro usnesení sněmu.

Předlohy dokumentů výborů najdete na webových stránkách církve

pod odkazem sněmovní centrum. Je potřeba, aby se především vikariáty zapojily do celocírkevní diskuse, aby předlohy byly co nejlépe připraveny.

Připomínky a návrhy poslejte na adresu sněmovního centra.

Hana Rohličková

PŘED 730 LETY ZAHYNUL KRÁL ŽELEZNÝ A ZLATÝ

Vzestup a pád Přemysla Otakara II. fascinoval už jeho současníky (český král se dostal i do Dantovy Božské komedie) a vzrušuje i dnes. Muž, který vybudoval rozsáhlou středoev-

ropskou říši, postavy ušlechtilé, srdnatý, moudrý a i nad obyčej svého věku výmluvný, obklopený slávou a bohatstvím, nakonec zůstal osamocen s hrstkou nejměnějších na Moravském poli, kde ztratil i život, když to nejčestnější - čest - si podržel.

Druhozený syn Václava I. a Kunhuty z rodu Hohenštaufů se měl stát původně duchovním, ale po smrti staršího bratra Vladislava (+ 1247) převzal jeho úděl, markrabství moravské. Brzy se dostal do sporu s otcem, který se oddával více lovu než správě země. Odboj byl zosnován šlechtou, která nespokojena s Václavem zvolila 31. 7. 1247 Přemysla za mladšího krále. Nešlo tedy o odstranění Václava, ale o snahu dosadit spoluvládce, který by energicky prosazoval zájmy pánů a království. Přemysl chtěl navíc pokračovat v politice bratra, ucházejícího se sňatkem s Gertrudou (neteří posledního Babenberka Bedřicha Bojovného) o velkolepé dědictví: Rakousy a Štýrsko. V době, kdy ani papež, ani císař neměli dost sil k prosazení svých zájmů, se Přemysl II. domníval, že důslednější česká politika by mohla využít bezvlády a boje všech proti všem a připojit tyto země k Českému království. Místo toho vypukl otevřený boj mezi otcem a synem, když Václav porušil dřívější ujednání a Přemysla vojensky napadl. Mladý král sice načas opanoval celou zemi a

Václav musel dokonce za hranice, ale nakonec se válečné štěstí, při Přemyslově neúspěšném obléhání Mostu, přiklonilo na stranu Václava. Obratným vyjednáváním pak král získal vrch, podařilo se mu obsadit Prahu a Přemysl se podrobil. Když později požadoval zmírnění podmínek smíru, byl na Týřově zajat a jeho stranici uvrženi do žaláře, takže Václavovo vítězství bylo úplné.

V té době už všeobecná anarchie v Rakousích vyústila v nabídku poddanství Václavovi. Roku 1251 tam byl poslán Přemysl, aby se ujal vlády. Po celou tu dobu neopomněl pilosovat v Rakousích své pozice. Přes značný věkový rozdíl (bylo mu asi 19 let) se oženil se sestrou posledního Babenberka, více než padesátiletou Markétou. Úspěchy české strany vyvolaly odpor u Uhrů a Bavorů. Přemysl ohrožoval uherské zájmy v jižním Štýrsku a králi Bělovi se podařilo vytvořit protičeskou koalici, k níž se připojila i polská knížata. Roku 1253 se bojovalo po celé délce českých hranic, ale bez zřetelných výsledků. Ještě před koncem bojů zemřel Václav I. a Přemysl se tak stal legitimním českým králem. O zprostředkování míru se nakonec zasadil papež, neboť spory oslabovaly jeho pozici v boji proti císařské rodině Štaufů.

Na podzim roku 1254 se král vydal

MALÁ LAICKÁ ÚVAHA O VÍŘE – 2. ČÁST

První část úvahy byla věnována výhradně dvěma vybraným starozákonním postavám. Ta dnešní část, přesto že tyto muže připomíná znovu, bude více zaměřena na události novozákonní. Minule jsem zmiňovala, že Boha nikdy nikdo neviděl. Ale Nový zákon přináší fakt, že se Bůh zcela hmatatelně lidem poznat dal, protože sám Ježíš říká, že kdo vidí jeho, vidí Otce. Ale poznali tehdy všichni lidé, že Bůh na zem v osobě Ježíše Krista přišel? Jeho příchodem se završuje dílo Božího plánu záchrany člověka. Na cestě ke spáse mu má a může být nápomocna víra. Ježíš nás víře chtěl naučit a také dost často o ní mluvil. Jednou kárá malověrnost i svých vlastních učedníků, jindy se až podivuje velikosti víry jednotlivce. Ale nejen o ní mluví. On byl jejím činitelem, on víru praktikoval ve svém životě. Aby lidi mohl k víře přivést a naučit je věřit, musel on sám velmi věřit. Jen prostřednictvím aktu víry mohl vykonat všechno své dílo uzdravovatelské, oživující a jinak zachraňující člověka z nejrůznějších

stavů nouze a beznaděje. I jeho víra byla vystavena zkoušce. Ta nastala při modlitbě v Getsemanské zahradě. Byla tak těžká a namáhavá, až se do krve potil. Ježíš je Božím synem, jemu Bůh přece neodepře žádnou žádost. A protože byl i člověkem, byl nyní v pokušení najít nějaké řešení, aby nemusel být tím Izákem na obětním oltáři, ač s tím dlouho počítal, směřoval k tomu a připravoval se na to. Pokušení však překonal a s vírou očekával příští události. Věřil, že se Bůh stejně tak jako o Izákův i o jeho život postará. A tak poslušně lehl na popravčí dřevo kříže. Věděl, že to dělá pro záchranu veškerého lidstva, že je to oběť jedinečná, protože jediná taková. Po ní už nebude žádných dalších obětí pro usmířování Božího hněvu třeba. Tentokrát Bůh nezareagoval tak rychle jako při oběti Izáka. Ježíšova života se ujímá až po dokonání oběti. Skutečnost, že i pak Ježíš žije je fakt, který je třeba přijmout na základě víry. Nikdo nebyl přítomen aktu vzkříšení, byli jen svědci, kteří se s ním po vzkříšení setkali, mluvili

s ním a dotýkali se ho. A i to jejich svědectví bylo a je přijímáno vírou. Tehdy a až dodnes. To je základ křesťanské víry. Jenže Ježíš chce, abychom měli víru ve všech i těch nejvšednějších okamžicích našeho života. Události našich životů nebývají vždy zcela jednoznačné a snadno se vyvíjející. A tak potřebujeme víru, jakou měl Noe a Abrahám. I když nejsme tak významné osobnosti jako oni, přece i pro nás mohou zkoušky víry být právě tak těžké jako pro ně. I my musíme prostřednictvím víry stavět archu záchrany, ač potopa bezprostředně neohroží. Kvůli víře v nutnost této stavby musíme unést pochybnosti a posměch lidí světa. S námi sice nehovoří Bůh tak přímo jako s Noem a Abrahamem, neřekl nám něco tak konkrétního jako jim, ale k tomu, abychom byli Boha poslušni jako oni, je třeba denně věřit a o dary víry prosit. A máme se snažit věřit tak, jak nás učí Ježíš. Myslím, že nám to však moc dobře nejde. Často nad lecčímš mávneme

Dokončení na str. 3

Dokončení na str. 3

Rámování

Ach, Bože, nerozumím knězi, jenž vynáší soud nad svým bližním proto, že ten se nevejde do šablony jeho představy, jak se má v tebe věřit a tebe vyznávat.

V naší církvi je hluboká úcta k Janu Husovi, ale což on neřekl ve svém výroku o pravdě, abychom pravdy každému přáli? Kněz by měl "řadovému věřícímu" nejen pravdu přát, ale být mu i pastýřem tak, aby on se nechal s láskou vést k pastvinám, na nichž tráva pravdy roste.

Podivuj se, jak se z některých pastýřů stávají rámaři, kteří chtějí rámovat Pravdu nejvyšší, tebe, Bože, do rámu, v němž je ti pak jimi určeno a dovoleno působit. Je jim proti myslí, že by věřící člověk mohl k tobě přistupovat i jinými, než matricovými způsoby víry.

Dokonce i rozhodují o tom, kdo patří či nepatří Ježíši Kristu a kdo je jim tedy bratrem (sestrou).

Takovou pošetilost a nadutost bych od lidí duchovního stavu neočekávala.

Děkuji ti, Pane, že přes všechny snahy tě rámovat, ty zůstáváš neomezeným Pánem i Otce všech. Sláva tobě, Bože.

Květuše Červená

Ty, všemohoucí Bože, víš

Bratr emeritní farář Jindřich Hanuš napsal nová slova k písni číslo 18 ze Zpěvníku Církve československé husitské „Aleluja, nechť sláva čest“, která jsou jeho osobním vyznáním, mohou však povzbudit i naše čtenáře.

Ty, všemohoucí Bože, víš,
jak stále toužím k tobě blíží,
jak prahnu po tvé lásce.
Jak toužím v srdci svém tě zřít
a v tobě radost svoji mít,
ó, věčný světa Vládce!
Svatý Bože, Pane věčný,
nekonečný,
Ty jsi cíl můj.
Velký Bože, vždy při mně stůj!

Ty znáš však, Bože, slabost mou,
jsem bídny hříšník před tebou,
ó, všemohoucí Pane!
Znám velkou, děsnou vinu svou,
i nekonečnou svatost tvou,
ó, Pane, co se stane?!
Prosím, prosím, smilování
v mém pokání!
Odpuštění!
Tebe pravě nalezení!

Už nemám strach, už nejsem sám,
vždyt tebe, Pane Kriste, mám,
tys milost spása věčná!
Zlé síly už nemohou nic,
tys pro mne nekonečně víc,
ó, Lásko nekonečná!
Hřích je smytý, já jsem skrytý
ve tvém Bytí.
Tys věčně můj,
Hospodine, a já jsem tvůj.

Z kazatelského plánu

15. NEDĚLE PO SVÁTCÍCH SVATODUŠNÍCH

Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!“

J 21,17

První čtení: Žd 2,18
Druhé čtení: Ez 34,12-16
Evangelium: J 21,15-17
K obětování: Žd 4,15-16
K požehnání: J 1,11-12

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Náš církev náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

TAJEMSTVÍ 2

Není to snadná služba – je třeba mít Božího Ducha, je třeba mít Kristovu mysl.

1 K 2,6-16

My, kdo jsme Kristovými služebníky, bychom si měli vážit svého poslání a měli bychom být věrnými správci Božích tajemství.

1 K 4,1-2

TEN JAZYK!

Klasická je stať o moci jazyka v listě Jakubově.

Jk 3,1-12

O zneužívání jazyka a zlolajném jazyku.

Sírachovec 20,18-31; 51,1-12; 28,13-26

Pohledme na různé druhy negativních řečí, kterých je lidský jazyk schopen: jazyk může být jako luk, který vystřeluje jedovaté šipky, které zabíjejí; může být jako vytasený meč.

Ž 55,17-22; Ž 64; Př 12,18-19; Jr 9,1-9

Prosíme Pána Boha, aby nás ochránil od zlých jazyků, aby nás osvobodil od rtů zrádných, od lidí, jejichž jazyky jsou podobné hadům, jejichž hrdlo je otevřený hrob.

Ž 5,9-10; 31,21; 109,1-3; 120,2; 140,2-4

V moci jazyka je život i smrt. Za to, že prorok přinášel neblahou zvěst, chtěli jej lidé usmrtit: Pojďme, utlučeme ho jazykem!

Př 18,21; Jr 18,18

Souzení přináší i pomluva, klevetění. Apoštol Pavel radí nactiutrhání, donášení a pomluvu k projevům bezbožnosti.

Ž 69,13; Ř 1,30; 1 Tm 5,14

Neměli bychom věnovat pozornost ničemným rtům, dopřávat sluchu zákazosnému jazyku. Pozor na ty, kdo kvůli učení působí v církvi roztržky!

Př 17,4; Ř 16,17-18

Za zlým skutkem přichází trest, za úlisným slovem pád, za hloupými řečmi přichází soud. Podle Pána Ježíše budou lidé skládat účty z každého planého slova. A také ze všech zpuštěných řečí.

Př 18,7; 25,28; Mt 13,33-37; Ju 15

Vzorem je žena statečná, jejíž ústa promlouvají moudře a na jazyku mívá vlídné naučení. – Vzorem v řeči má být i Pavlův mladý pomocník Timoteus.

Př 31, zejména verš 26; 1 Tm 4,12

Církevní pracovník nemá být dvojaký v řeči.

1 Tm 3,8

Jaká má tedy být naše řeč: Vlídna jako plástev medu, slovo má být laskavé, aby pomáhalo a přinášelo milost, mé rty nevsloví podlost. Měkký jazyk láme kosti, mírný jazyk je stromem života. Vlídna odpověď odvrací rozhořčení.

Př 15,1-2; 16,24; 15,4; 25,15; Jb 27,3-4; Ef 4,29; Ko 4,6

Pán Ježíš si přeje, aby naše řeč byla bez vytáček, bez mlžení, bez klamání: Vaše řeč buď "ano – ano, ne – ne", co je nad to, je ze zlého.

Mt 5,37; Jk 5,12

V prvotní církvi byl známý zvláštní způsob řeči, tzv. "mluvení jazyky". Bylo to mluvení ve vytržení, které potřebovalo výklad.

1 K 14. kap.; 15,26-28

Nad Písmem

STRUNA LÁSKY A VZÁJEMNOSTI

J 21,15 – 17

Už první verš z perikopy Rozhovor s Šimonem Petrem je všednělující. Na malé ploše úsporných vět se dovídáme úžasné věci. Dalo by se čekat, podle našich měřítek, že to bude soud, ne rozhovor – za selhání, zapření – trest nebo alespoň pokárání, výčitka: Běž, odkud jsi přišel, zklamals, jsi nepoužitelný, nepotřebuji tě... Boží láska, milosrdenství se projevuje jinak. Dotýká se zcela jiné struny v našem srdci než je pocit viny a strach z trestu. Je to struna lásky, vzájemnosti a Ježíš Kristus ji v chybujícím Petrovi rozezná. On ví, že v Petrovi ta láska je. Petr to musí říci nahlas, hlasitě vyznat, aby i on sám si to uvědomil... Miluješ mne? Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.

Určitě nás nepřekvapí, kam až může dojít Boží láska – nejen k odpuštění, vymazání vin, ale zároveň dává najevo, že s člověkem, ač chybujícím, ve svém spasitelném díle počítá: Pas mé beránky! Chybujícím dává novou možnost, svěřuje důležitý úkol, zodpovědnost, rozhodnost, otevírá budoucnost a nové cesty.

Trojí zapření, trojí vyznání lásky, trojí pověření služby druhým. (Zapřel jsem, selhal, vrátím se zpět ke

svému řemeslu, jsem k ničemu, vše bylo zbytečné...) Už nemyslí na sebe, ale na druhé, už hledí do budoucnosti, má úkol, musí vstát a jít, dostal rozhršení a cíl svého životního poslání. Přestal být "žákem" a stává se "učitelem", poslem, vyslancem, nositelem evangelia – dobré, radostné zprávy o Vzkříšeném, který i jeho samého vzkřísil k novému bytí.

Petr – rybář udřený, unavený starostmi všedního dne, zda úlovkem uživí rodinu. Petr slibující – kdyby nikdo, já ano. Petr s taseným mečem v Getsemanské zahradě. Petr zapírající – toho neznám. Zoufalý Petr se chce vrátit do starých kolejí svého života. A hle, (pojedli spolu s Kristem) – Petr vyznávající, který přijímá úkol a poslání od svého milovaného a milujícího Mistra. A když obrátíte v Bibli jedinou stránku (Sk 2, 14-36) s úžasem si můžete přečíst Petrovo kázání, které pronáší s jistotou své víry!

Zázraky doteků Boží lásky a darů Ducha Svatého. A ten obyčejný rybář zařazený kdysi do šedivého davu bezejmenných se pro nás stal svědkem věcí nevídaných a neslýchaných. Díky Bohu.

Lidmila Kukuczková

Můj jazyk bude každodenně hovořit o Boží spravedlnosti a opěvovat Boha chvalozpěvem.

Ž 71,24; 119,171-172

Touhou křesťanů je, aby každý jazyk vyznával, že Ježíš Kristus je Pán.

Fp 2,11

Toto je mé předsevzetí: budu držet na uzdě svá ústa, budu krotit svou řeč, budu střežit svůj jazyk před zlobou a své rty před záludnými řečmi.

Ž 39,2; 34,14; Př 17,27; Jk 1,26
Hospodine, postav stráž k mým ústům, přede dveře mých rtů hlídku!

Ž 141,3

SVOBODNÉ ROZHODNUTÍ

Víra je záležitost svobodného rozhodnutí. Už na útěku z Egypta vybídl Mojžíš prchající lid Izraele: Buď budeš sloužit Hospodinu a poslouchat ho, anebo budeš sloužit modlům. Kladu před tebe život a smrt.

Dt 30,15-20

Stejně vyzývá lid k rozumné volbě Jozue na prahu země zaslíbené.

Joz. 24. kap.

Nejde jen o slovní rozhodnutí, o volbu v podobě deklarace, ale o poslušnost a zachovávání Božích přikázání.

Sírachovec 15, 13-20

Modloslužba pohanských sousedů představovala stálé pokušení pro Izraele. V době soudců se lid dal svěst ke službě baalům, ašoretám a bohům aramejským, sidónským, moabským a bohům Amónovců a Pelíštejců. Byla to špatná volba. Není divu, že je Hospodin vydal do rukou nepřátel.

Sd 10,6-16

Texty vybrala: Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

**Odpusť nám,
jako i my odpouštíme těm,
kteří se provinili proti nám –
– těžký úkol nám dáváš,
Pane,
nám slabochům,
ješitným na svou
nedotknutelnost,
na svou čest,
morální čistotu,
postavení, pověst...
Ani si neuvědomujeme,
že jsme všichni
s prázdnými rukama
na tento svět přišli
a s prázdnými odejdeme.
A přece můžeme
být bohatí z tvé milosti.
Prosíme,
proved' nás úskalími
našich selhání, slabostmi,
nelásky, sebestřednosti...
Nauč nás, prosíme,
pozorně naslouchat
tvému stále živému Slovu
a vážit si i poselství
tvých svědků v Písmu
i v životě.
Amen.**

PŘED 730 LETY ZAHYNUL KRÁL ŽELEZNÝ A ZLATÝ

Dokončení ze str. 1
na křížovou výpravu proti pohanským Prusům, za níž byl na jeho počest založen hrad Královec (Königsberg, Kaliningrad). Přemysl se tu snažil vytvořit české léno, které by sloužilo k nátlaku na polská knížata. Po návratu v únoru 1255, který patrně zapříčinila zpráva o smrti papeže, se přesvědčil, že jeho úmysl stát se římskoněmeckým císařem je neuskutečnitelný - byl již příliš mocný, než aby získal potřebnou podporu říšských knížat. Pragmaticky tedy podporoval střídavě oba kandidáty na trůn, protože oslabená vláda vyhovovala jeho záměrům na jihu, kde se schylovalo k novému střetnutí s Uhry. V zimě 1259 poslal pomoc štyrským šlechticům proti uherským posádkám, takže se je podařilo vypudit ze země. K rozhodujícímu střetnutí došlo 26. 6. 1260 u Kressenbrunn, kde Přemysl především osobní statečností zvítězil. Mír s uherským králem Belou uzavřel až o rok později. Čekal totiž na rozvod s Markétou a chtěl si získaná území pojistit sňatkem s Kunhutou, Belovou vnučkou.

Přemyslova říše se pak rychle rozrůstala - roku 1262 obdržel fojstství salcburské a pasovské, roku 1266 připojil Chebsko. Papež připomínal Přemyslovi jeho slib nové kruciáty, a tak český král znovu uvažoval o vytvoření lenního území na severovýchodě, přičemž z olomouckého biskupství se mělo stát arcibiskupství spravující dobytá území. Proti tomu se postavila církev, odmítající oddělit

moravskou diecézi, ale také rozmary počasí - obleva znemožnila pochod vojska. Přesto Přemysl nová území získal - Korutany, které mu postoupil bezdětný vévoda Oldřich. Získal i Krajinu a patriarchát aquilejský. Nové rozšíření Přemyslova panství sahajícího až k Jadranu vedlo k dalšímu střetnutí s Uhry, které se však podařilo znovu odrazit.

Za poměrně dlouhé Přemyslovy vlády se Čechy dotvořily ve vrcholně feudální stát, kde rozhodující slovo měl král. Přemysl věděl, že vnitřní síla státu je základem jeho mezinárodního postavení. Hned na počátku vlády zřídil zemský soud v Praze, kde byly vedeny zemské desky. Moc panovníka ohrožovali mocní feudálové zejména v okrajových oblastech, kteří měli často zájmy protikladné ústřední moci. Proto Přemysl podporoval kolonizaci pohraničních území a zval hlavně německé kupce a řemeslníky do nově zakládaných královských měst (založil např. Kolín, Klatovy, České Budějovice, Domažlice, Louny, Kadaň), což zároveň znamenalo přínos i pro královskou pokladnu. Lesk Přemyslovy moci pocházel z této promyšlené budované základny hospodářské, mocenské i vojenské. Ne nadarmo se mu přezdívalo král železný (podle obrněné jízdy) a zlatý. Ovšem kroky vedoucí k posílení královské moci měly i svůj rub. To, že král získával od šlechty zpět statky zastavené otcem, promyšlené rušení domácích práv a zavádění západoevropských, zejména německých obyčejů a omezení

vlivu šlechty, postavilo nakonec řadu nejmocnějších českých pánů proti králi. Dokud byl úspěšný ve výbojích, mohl dávat českým pánům výnosné úřady v alpských zemích a platit obrněnou jízdu, nebyla opozice příliš cítit. Ale volbou Rudolfa Habsburského římským králem po smrti Richarda v roce 1273, kterou Přemysl neuznal, začal nezadržitelný soumrak jeho moci.

Obrovský rozsah říše i bohatství Přemysla II. Otakara byly tmem v oku nejen sousedním panovníkům, ale především novému králi říše, který neměl žádné vlastní území odpovídající váze titulu. Začal proto uplatňovat nárok na všechny Přemyslovy výboje s tím, že to jsou odměřené říšské léna, resp. v dalších zemích vyvolal protičeská povstání. Navíc našel, zejména ve Vítkovicích, i spojence uvnitř Českého království. Když Rudolf vpadl vojensky do Rakous a hrozilo povstání Vítkovců, Přemysl se vídeňským mírem 26. 11. 1276 vzdal vlády ve všech zemích kromě Čech a Moravy. Ale Rudolf požadavky stupňoval a žádal Přemyslovi úplnou kapitulaci včetně přijetí Čech a Moravy v léno. Přemysl raději volil válku, v níž neměl příliš nadějí na vítězství. Roku 1278 byl poražen na Moravském poli v rozhodující bitvě, v níž sám zahynul. Zanechal po sobě následníka, nezletilého syna Václava (II.) a královnu-vdovu Kunhutu, ale také nemanželského syna (s Anežkou z Kuenringu zvanou Palceřik), vévodu Mikuláše Opavského.

(red)

Před 625 lety daroval Václav IV. univerzitě Karolinum

ZE ZAHRANIČNÍ EKUMENY

EVROPSKÉ CÍRKVE K PŘIPRAVOVANÉMU DOKUMENTU O DÁRCOVSTVÍ ORGÁNŮ
Komise Církve a společnost Konference evropských církví zveřejnila komentář k připravovanému dokumentu o dárcovství a transplantaci orgánů. Evropské církve uvítaly iniciativu ústředního orgánu Evropské unie, jejímž cílem je zvýšení kvality a bezpečnosti zákonného rámce transplantace orgánů.

V úvodu komentáře Komise Církve a společnost stojí, že součástí křesťanské víry a její hlavní charakteristikou je láska k bližnímu, která se může projevit i ve svobodné vůli k oběti. Církve podporují dárcovství orgánů a transplantaci jako projev solidarity mezi lidskými bytostmi.

Zastávají však názor, že je nutné respektovat lidskou důstojnost a lidská práva. Protože projev solidarity je v připravovaném dokumentu přítomen dostatečně, žádají církve, aby byla posílena i ochrana lidských práv a lidské důstojnosti potenciálních dárců především v souvislosti s nelegálním obchodem s lidskými orgány.

PRAVOSLAVNÝ METROPOLITA SE BUDE ZODPOVÍDAT ZA EKUMENU

Arcibiskup Rumunské pravoslavné církve bude pravděpodobně zbaven úřadu. Důvodem je přijetí eucharistie na řeckokatolické mši.

„Pravoslavné církve a Římskokatolická církev vedou společný teologický dialog a takovéto chování může na jeho pokrok působit negativně,“ uvedl Constantin Stoica, mluvčí rumunského pravoslavného patriarchátu v Bukurešti. Metropolita Nicolae Comeanu z Banátu se bude muset postavit před svatý synod, nejvyšší orgán své církve, aby vysvětlil, proč při vysvěcení nového řeckokatolického kostela v Rumunsku šel k večeři Páně.

EVANGELÍCI CHVÁLÍ ANGLIKÁNY

Na setkání v Yorku 7. července odhlasovala generální synoda Anglikánské církve ve Velké Británii více než dvoutřetinovou většinou, že připraví změny řádů tak, aby mohly být do biskupského úřadu svěceny i ženy.

Evangelická církev Norska se k rozhodnutí vyjádřila velmi pochvalně. Zdůraznila, že ordinovanou službu není možné omezovat je na muže: „Anglikánská církev udělala odvážné a zralé rozhodnutí a je si plně vědoma toho, jaká bude jeho bezprostřední cena.“

Reakce Římskokatolické církve ke stejnému rozhodnutí vyjadřovala zklamání a rozčarování.

VÝZVA SVĚTOVÉHO REFORMOVANÉHO SVAZU

Kořeny členských církví Světového reformovaného svazu sahají až k reformaci Jana Kalvína, od jehož narození uplyne 10. července 2009 500 let. Svaz proto vyzývá své členské církve, aby výročí narození reformátora oslavily napomáháním sociální spravedlnosti, úctou ke stvoření a tím, že budou věnovat pozornost otázkám odstranění násilí.

(red)

MALÁ LAICKÁ ÚVAHA O VÍŘE – 2. ČÁST

Dokončení ze str. 1
rukou s tím, že to nemá cenu o něco usilovat, že se nedá v té které věci nic dělat. Ale takhle se křesťan chovat nemá. Raději kvůli svému pohodlí a strachu, že budeme muset čelit zkouškám víry jako Noe a Abrahám o nic neusilujeme? Avšak nebojme se věřit jako Noe a Abrahám. Pustíme se do aktů víry. Ježíšova slova nás na cestě víry povzbuzují a posilují. Říká, že všechno je možné tomu, kdo věří. Říká, že když budeme mít víru aspoň jako zrno hořčičné, řekneme hoře přejdi odtud tam a ona přejde a

nebo moruši vykořeně se a přesad do moře a ona by nás poslechla.

A tak, milí soupeřníci na cestě víry, prosím za sebe i vás, abychom naši víru nenechávali mrtvě, ale abychom ji neustálým napojováním na moc Ducha Kristova oživovali tak, aby se mohla díť. Sama neviditelná, zanechávající však viditelné důkazy své existence. Prosím za nás všechny, aby se z nás stávali přemístovači hor a přesazovatelé moruší.

Sestry a bratři, když budete myslet, že tíhu zkoušek, které prožíváte kvůli tomu, zač třeba už dlouho ve víře

zápasíte, neunesete, pamatujte na to, že Bůh sám za vás dokončí zápas. Jako ho dokončil i tenkrát, když po divokém zmitání na vlnách potopy dovedl Noemovu archu k bezpečnému ukotvení na pevné zemi a nebo když zadržel ruku Abrahamovu při obětinném aktu. A budete-li ztrácet naději, že vaše víra sklídí odměnu, pamatujte (tak jako i já si připomínám) že Izák už ležel na obětinném oltáři s nožem na krku a přece se narodil Ezau a Jákob.

Květuše Červená

MLADÍ A STAŘÍ LIDÉ VE SPOLEČNOSTI

Z úst mladých lidí se často ozývají nelichotivé komentáře na adresu starších lidí: „To je ale senilní a arogantní dědek, či sprostá a hašteřivá baba.“ Někteří staří lidé si zase o školácích myslí, že jsou nepoučitelní a že patří do diagnostického ústavu, kterému se říká polepšovna, aneb dětský kriminál.

Střet generací v každodenním životním ruchu je závažným problémem, jenž vyžaduje odborné a mírumilovné řešení.

I staří lidé byli dříve dětmi i děti jednou zestárnou. Společenské role se v našem životním putování s přibývajícím věkem často strastiplně proměňují.

Vím také, že i mezi dětmi a staršími lidmi může existovat srdečné pouto.

Vazba prarodiče s vnoučaty vyznačuje harmonii rodinného prostředí.

A co ostatní důchodci, kteří už nikoho nemají? Necht' vypravují mládeži svůj životní příběh, protože historie je nejlepším pedagogem v současném školství. Rady zkušenějších, kteří v minulosti něco prožili, často pomáhají mladým lidem, aby se v dnešním uspěchaném světě dokázali zorientovat.

Je třeba, aby školáci navštěvovali seniory, a seniory, pokud jim to zdravotní stav dovolí, necht' pobesedují se žáky na školách.

Staří lidé možná nevyjadřují na první pohled přitažlivě, ale nezapomínejme, že bychom si jich měli vážit. Vyzývám proto všechny generace, aby si vzájemně neublížovaly, neboť

Kristus je tou pravou cestou pro láskyplné občanské soužití a vzájemný respekt.

Václav Kovalčík

Ekumenická sbírka

Ekumenickou neděli, která je letos vyhlášena na 21. září, také každoročně doplňuje tematická sbírka. Letos je určena na první českou dálniční kapli "Smíření", která byla v tomto roce otevřena na dálnici D5 poblíž Plzně.

Výtěžek sbírky zasílejte na účet Ekumenické rady církví v ČR: 473 492 623/0300 pod variabilním symbolem 52725.

(red)

V neděli 24. srpna ve 14.30 h odpoledne je v Křesťanském magazínu České televize na jejím 1. programu zařazena reportáž z XV. kurzu varhaníků naší církve, který se uskutečnil ve dnech 8. - 16. srpna v Náchodě.

ZPRÁVY

Tichá a neokázalá víra

Začátkem srpna zemřela ve věku 94 let sestra Vlasta Novotná z Ivanovic. Zнала jsem ji velmi dobře, byla tak jako já příslušnicí naší církve v Brně-Řečkovických. Byla laskavá a moudrá, třebaže její jméno nebylo ozdobeno tituly.

V její pozůstalosti se našlo rukou psané vyznání, které jsem použila při pohřebním kázání, ale s nímž bych se chtěla podělit i s vámi. Cituji:

Kde nalézáme Pána Boha? – V jeho ohromné lásce, moudrosti, spravedlnosti, pravdě, milosrdenství, které nám štědrě poskytuje. Ale musíme ho hledat, musíme chtít ho najít v sobě, kolem sebe, v našich nejbližších i vzdálenějších. Otec nebeský nám ukázal tu největší lásku v Ježíši Kristu, svém obětovaném Synu, kterého nám seslal jako člověka, abychom ho snáze pochopili. Hřích však v člověku zvítězil nad láskou, proto ho člověk nepřijal a Boží lásku zničil. Zničil ji tím nejhorším způsobem. Pán však pozvedl svého Syna na nejvyšší stupeň své lásky i moci, zvítězil nad zlem a ukázal lidem cestu, která vede ke spáse, k lásce, moudrosti, službě, obětem, víře, naději. Dal nám tím radost ze života, lásku do srdcí ke všemu stvořenému, lásku k přírodě, k celému světu.

Co učiní člověka šťastným? – Ne bohatství tohoto světa, ale bohatství duše, srdce, kdy největším bohatstvím je láska Boží, kterou v takovém životě si člověk uvědomuje a žije v ní a s ní. To jsem si uvědomila v nemoci, kdy jsem získala a sama na sobě pocítila lásku Boží.

Myslím, že k tomu těžko co dodat. Jen popřát nám, dosud živým, tolik víry, naděje a lásky, jakou v srdci chovala a celým svým životem prokazovala sestra Vlasta Novotná.

Bohumila Bednaříková

Nový kontakt

Náboženská obec Nový Bor oznamuje změnu sídla.

Nová adresa je: Kostel sv. Ducha, Štursova 286, Nový Bor, PSČ 473 01.

(rst)

Studijní dny v Berlíně

V Berlíně – Pankow se uskuteční ve dnech 7. – 11. října studijní dny pro učitelky a učitele na téma NÁBOŽENSTVÍ A VŠEDNÍ DEN, VŠEDNÍ DEN A NÁBOŽENSTVÍ - náboženská inscenace v církvi a společnosti / RELIGION UND ALLTAG - ALLTAG UND RELIGION - Religiöse Inszenierungen in Kirche und Gesellschaft. Seminář je v němčině a je určen pro duchovní i laiky.

Výňatek z programu: "Bůh a svět": Představy empirického bádání "Co je náboženství?", "Co patří k náboženství?", analýza společenského fenomenu, "Náboženství a církev - náboženství bez církve - rozhovor s církevním zástupcem, "Náboženství a školní den" - práce s textem, "Věřím, tedy jsem": vlastní přístupy k náboženským aspektům... prohlídka Berlína. Celý program (v němčině) k vyžádání na adrese: vnejsi.vztahy@ccsh.cz

Náklady: uhradí pro naše (1 - 2) účastníky pořádající organizace Berlínské Biblické týdny.

Přihlášky zasílejte do 5. září na odbor vnějších vztahů ÚÚR: vnejsi.vztahy@ccsh.cz; anebo přímo na adresu: Geschäftsstelle Berliner Bibelwochen

Evangelische Akademie zu Berlin Charlottenstr. 53/54, 10117 Berlin, Deutschland (v tom případě prosíme o kopii na vnejsi.vztahy@ccsh.cz).

Hana Tonzarová

Koupíme betlém

Pro pseudogotický chrám, který užívá naše církev koupíme betlém.

Kontakt: I. Šimůnek, Radonice nad Ohří 119, 440 01 Louny. Číslo telefonu: 608 263 437.

(iš)

Kdo opraví harmonium?

Hledáme firmu či člověka na opravu harmonia (nefungují některé rejstříky, utřené šlapadlo...). Kontakt: V. Volráb, NO Děčín, tel.: 775 347 750.

(vv)

Koupíme slovník

Náboženská obec Praha 8-Karlín, Vítkova 13, odkoupí Biblický slovník Adolfa Novotného. Volejte, prosím, na tel. č. 724 141 284.

(náboženská obec)

Pronajmu byt

Pronajmu byt 2 + k. k. v Praze na Černém Mostě hned k nastěhování. Tel. 724 369 172.

(inz)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 25. 8. – 20 h

Bach, Händel, Orff

Prague Brass Ensemble

J. Kalfus – varhany

* 26. 8. – 17 h

Bach, Händel, Dvořák

Y. Škvárová – mezzosoprán,

J. Kalfus – varhany

* 27. 8. – 17 h

Händel, Pachelbel, Dvořák

D. Krausová – soprán,

B. Rabas – varhany

* 28. 8. – 17 h

Bach, Caccini, Mozart

V. Trojanová – varhany,

R. Kyrlová – mezosoprán,

T. Kyrál – lesní roh

* 29. 8. – 14 h

Benefiční koncert

Banda di Briosco (Itálie)

* 29. 8. – 17 h

Händel, Telemann, Bach

J. Prokop – varhany,

M. Laštovka – trubka

* 29. 8. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Consortium Pragense Orchestra

Y. Škvárová – alt,

M. Laštovka – trubka

* 30. 8. – 17 h

Bach, Vivaldi, Albinoni

J. Pokorná – varhany,

M. Kejmar – trubka

* 30. 8. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart

Consortium Pragense Orchestra

Y. Škvárová – alt,

M. Laštovka – trubka

* 31. 8. – 17 h

Mozart, Händel, Franck

PRAGUE MOZART TRIO

Y. Škvárová – mezzosoprán

* 31. 8. – 20 h

Bach, Orff, Liszt, Widor

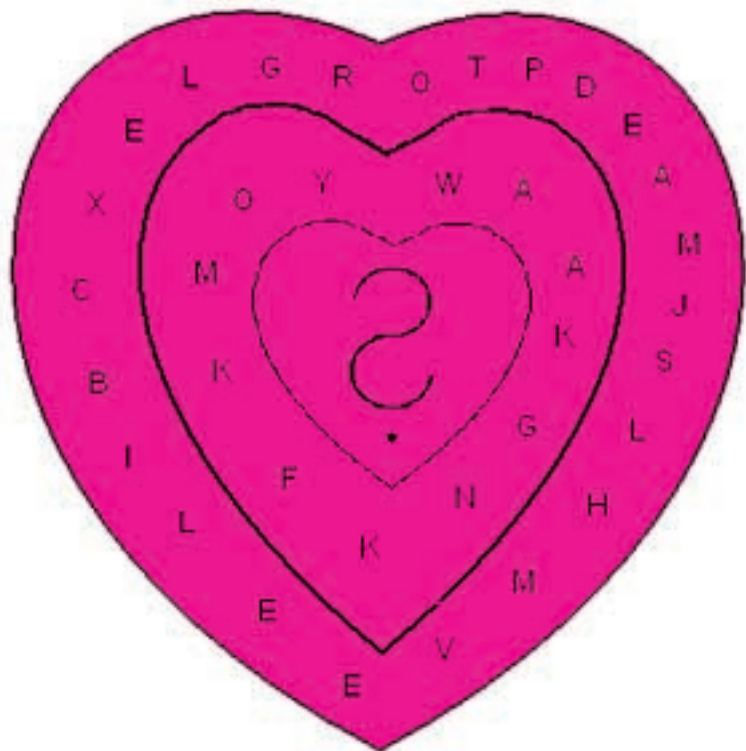
Prague Brass Ensemble

A. Bárta – varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

MILUJEŠ MNE, ŠIMONE?

Tak se třikrát zeptal Pán Ježíš. Co dodal na Petrovu odpověď, se dozvíme, pokud vypíšeme z obrázku ta správná písmenka do tajenky. Postupujte shora zprava po obvodu, nejprve vnější kruh, potom vnitřní. Ovšem to správné písmenko je jen každé třetí!

(Řešení z minulého čísla: Prorocství bylo naplněno.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – SRPEN

25. 8. 1618 - Z Rakous překročil moravskou hranici císařský Buquoyův sbor a rychlými pochody přes Znojmo a Jihlavu se dostal do Čech k Čáslavi (10. září), kde se spojil s Dampierovými oddíly. Stavovské vojsko urychleně shromážděvalo posily naverbované druhým vrchním velitelem (od července) Georgem Friedrichem Hohenlohem a postup "císařských" zastavilo. Buquoyovy oddíly plenyly celé okolí, pozdější zásobovací potíže přinutily Buquoye stáhnout své vojsko k Českým Budějovicím.

26. 8. 1278 - Konala se bitva na Moravském poli (u Suchých Krut - Dürnkrot) mezi vojsky Přemysla Otakara II. a římskoněmeckého krále Rudolfa I. Habsburského. Spojená říšsko-uherská vojska zvítězila a Přemysl (* kolem r. 1233) byl v bitvě zabit. Jeho tělo bylo uloženo provizorně ve Vídni, roku 1279 převezeno do Znojma (k minoritům) a teprve roku 1297 do Prahy (pochováno v chrámu sv. Víta).

26. 8. 1813 - Zemřel ve Vídni Jan Křtitel Vaňhal (* 12. 5. 1739 v Nových Nechanicích) - hudební skladatel, kterému jen tiskem vyšlo 12 symfonií (88 se dochovalo v rukopise), 12 smyčcových koncertů (napsal jich přes 100) a řada dalších skladeb. Hojně psal tzv. programní hudbu vázanou na významné události - například klavírní sonátou oslavil bitvu u Trafalgaru. Vynikl i jako pedagog - hlavně klavírní - a jeho skladby jsou dodnes vhodné a oblíbené při výuce.

26. 8. 1968 - Spáchal v Praze sebevraždu Martin (Mac) Frič (* 29. 3. 1902 v Praze) - filmový režisér, scenárista, herec a pedagog - vedle K. Lamače, G. Machatého, O. Vávry a dalších zakladatelská osobnost českého filmu. Zasloužil se i o rozvoj slovenského filmu. V roce 1935 na Slovensku s českými a slovenskými herci (P. Bielik, A. Bagar) natočil film *Jánošík* a v roce 1947 spouřežiroval první slovenský celovečerní film *Varij!*. Natáčel též dokumentární filmy, z nichž *X. slet všesokolský* z roku 1938, uvedený do kin v předvečer 15. března 1939, byl německými okupanty okamžitě zakázán.

27. 8. 1928 - Delegace ČSR patřila k patnácti státům, které podepsaly v Paříži Briand-Kelloggův pakt, mezinárodní smlouvu zavazující účastnické státy k zřeknutí se války "jako nástroje národní politiky".

28. 8. 1383 - Král Václav IV. věnoval Karlově koleji pražské univerzity měšťanský Rotleuvův dům - Karolinum. To se stalo hlavním střediskem vědeckého i společenského univerzitního života.

28. 8. 1618 - Na českém zemském sněmu se pokusila skupina konzervativní šlechty vedená Adamem ml. z Valdštejna prosadit návrh na smír s císařem. Thum a další radikálové však tento pokus zmařili. Došlo ke svolání zemské hotovosti.

28.-31. 8. 1848 - V Teplicích se konal sjezd zástupců německých měst, obcí a konstitučních spolků z Čech za účasti 112 delegátů 47 měst a obcí a 16 spolků převážně ze severních a severozápadních Čech. Sjezd se vyslovil pro politické a celní spojení s Německem a požadoval rovněž zrušení dosavadního zemského zřízení a zemských hranic a jejich nahrazení krajským zřízením podle národnostního principu. Předpokládal vytvoření dvou až tří německých krajů v severním pohraničí Čech a čtyř až pěti českých krajů ve vnitrozemí. Projekt předložený L. von Löhnerem nepočítal se spojením českých krajů v národní celek.

30. 8. 1938 - Prezident Beneš odevzdal Sudetendeutsche Partei nový návrh (předtím 27. července druhý návrh) na řešení sudetoněmecké otázky (tzv. třetí plán). Plán předpokládal vytvoření pěti žup, v nichž by drželi fakticky moc henleinovci.

31. 8. 1968 - Na zasedání ÚV KSČ (doplněném o členy zvolenými "vysočanským" sjezdem) byl přijat moskevský protokol jako jediné východisko z dané situace. Politickou iniciativu měly v rukou reformní síly v čele s A. Dubčekem, které se domnívaly, že existuje reálné východisko z tragické situace (možnost normalizovat situaci v zemi a dosáhnout odchodu cizích vojsk).

31. 8. 2003 - Zemřel v Héricy u Paříže Pavel Tigrid, vlastním jménem Pavel Schönfeld (* 27. 10. 1917 v Praze) - novinář a publicista. Studoval práva na Univerzitě Karlově, měl rád divadlo a literaturu. Po okupaci Československa v březnu 1939 emigroval do Velké Británie a pracoval jako hlasatel československého vysílání BBC, později jako redaktor rozhlasového vysílání čs. vlády v exilu. Po válce se v Praze angažoval jako novinář a publicista v tisku Československé strany lidové (ČSL), tehdy jediné nesocialistické strany v českých zemích. Nejprve pracoval s I. Ducháčkem v týdeníku *Obzory*, později založil týdeník *Vývoj* a stal se jeho šéfredaktorem. V obou časopisech kriticky posuzoval vývoj ve státě z hledisek demokratických, a dostával se tak do konfliktu s nastupující komunistickou totalitou. Po únoru 1948 zůstal v exilu v Německu a stál u zrodu vysílání Svobodné Evropy jako programový ředitel redakce v Mnichově v letech 1951-52. Pak v důsledku sporů a intrik odešel do USA, kde pracoval jako číšník a redaktor. Když se v roce 1956 po potlačení maďarského povstání zhroutil naděje na brzké osvobození, založil čtvrtletník *Světectví*, který jako šéfredaktor řídil až do roku 1990, od roku 1960 v Paříži, kam z USA přesídlil. Po listopadu přijel Tigrid do vlasti dojat a nadšen a seznámil veřejnost s úmyslem odejít po celoživotním boji proti komunismu na odpočinek. Místo toho se stal brzy zaměstnancem Kanceláře prezidenta republiky a setrval v ní až do abdikace V. Havla v létě 1992. Od léta 1992 se Tigrid věnoval denní publicistice, kterou vydal v souhrnu *Jak to šlo* (1993). Mnohem významnější jsou však jeho dřívější politologické studie a úvahy, například *Marx na Hradčanech* (1960), *Politická emigrace v atomovém věku* (1968, 1974), *Kapesní průvodce inteligentní ženy po vlastním osudu* (1988).

(red)